

מ"ת 19504/06/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד אלגרושי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 19504-06-16 מדינת ישראל נ' אלגרושי(עציר)
תיק חיצוני: 202859/2016

בפני	כבוד השופט ארז יקואל
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	מוחמד אלגרושי (עציר)

החלטה

הדין בעניינו של המשיב עוסק בשאלה האם ראוי להעדיף קביעת תנאים שפגיעתם בחירותו פחותה, על פני הותרתו במעצר מאחורי סורג ובריאח.

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); ניסיון שוד בנסיבות מחמירות בצוותא חדא, לפי סעיף 403 ו-402(ב), ביחד עם סעיף 29 לחוק; התפרצות למקום מגורים בנסיבות מחמירות ובצוותא חדא, לפי סעיף 408 ו-406(ב), יחד עם סעיף 29 לחוק והיזק לרכוש במזיד בצוותא חדא, לפי סעיף 452 ביחד עם סעיף 29 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום, המשיב קשר קשר עם שלושה אחרים (להלן: "**האחרים**"), לביצוע שוד מזוין בצוותא חדא, בבית פרטי בעיר ראשון לציון (להלן: "**הבית**"). המשיב והאחרים הגיעו לבית ביום 12.5.16 בשעה 21:50 כשהם מצוידים כלי פריצה ותקיפה הכוללים אקדח, לום ברזל ושתי לבנים. הם התפרצו לבית על ידי שבירת חלון בסלון הבית. באותה עת, בני הזוג המתלוננים הדרים בבית (להלן: "**המתלוננים**"), שהו בקומה הראשונה ושמעו את שבירת זכוכית החלון. המתלונן ירד לקומת הקרקע בעוד אשתו הפעילה את האזעקה השקטה והתקשרה למשטרה. המתלונן הבחין בשודדים שפרצו לביתו, אשר היו לבושי שחורים, רעולי פנים, עוטים כפפות ומצוידים בכלי תקיפה. אחד השודדים כיוון אקדח לעברו של המתלונן והורה לו להיות בשקט, בעוד ששודד אחר סתם את פיו והעלה אותו לקומה הראשונה. בינתיים, ניגש אחד השודדים למתלוננת, חטף ממנה את הטלפון הנייד שהיה בידה והדף אותה לעבר הספה. בסמוך לאחר מכן, בעת שאחד השודדים השגיח על בני הבית ויתר השודדים סרקו את החדרים, אמר אחד השודדים לחבריו שהמתלוננת התקשרה למשטרה והם נמלטו מהבית.

3. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה והתבקשה עריכת תסקיר מעצר בעניינו.

4. שירות המבחן ממליץ על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בבית דודו אשר ברמלה, בתוספת מערך פיקוח

אנושי הדוק והולם. עיון בתסקיר שירות המבחן מיום 14.8.16, מלמד כי המשיב הוא צעיר בן 19, המתגורר עם משפחתו ברמלה. למשיב אין עבר פלילי אך תלויים ועומדים כנגדו שני כתבי אישום בגין עבירות אלימות, אחד מהם הוגש אך כחודש ימים עובר למעצרו. שירות המבחן התרשם כי המשיב אינו מגובש, מתקשה לגלות יציבות ומחויבות למסגרות תפקוד. בנוסף, המשיב נתון להשפעה של סובביו, בעיקר לדמויות הנתפסות ככוחניות והוא נתון בסיכון לניצול מתוך ריצוי וחרדה. צוין כי ניכר קושי בהצבת גבולות פנימיים לעצמו ולסביבתו והוא מצוי בסיכון להתנהגות בעלת מאפיינים תועלתניים ושוליים. שירות המבחן הוסיף כי התרשם ממאפייני ההתנהגותיים של המשיב, ביניהם קשייו במסגרות פורמאליות ודרך התמודדותו, הכוללת התנהגות אלימה ובעייתית. הודגשה מחויבותו המשפחתית של המשיב לדמויות בוגרות ומשפיעות, ללא יכולת להצבת גבולות מולם. מטעמים אלו, התרשם שירות המבחן כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה שתוצאותיה וחומרתה צפויות להיות אף הן ברמת פגיעה בינונית.

שירות המבחן לא המליץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בבית הוריו, נוכח התרשמותו כי חלופת מעצר בסביבת מגוריו, בה קיימת מעורבות בחברה שולית ומחויבות לבני משפחתו המורחבת כגורם סיכון לכשעצמה, מהווה גורם מגביר סיכון במצבו. בד בבד, צוין כי הואיל ומדובר בבחור צעיר וחלש שזהו מעצרו הממושך הראשון, שהייתו בתנאי כליאה מציבה אותו במצבי סיכון להשפעה מצד הסביבה והעמקת הזדהות והשתייכות לחברה שולית. לפיכך, סבר שירות המבחן כי ראוי לשקול את האפשרות לשלב את המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני.

אשר למפקחים פוטנציאליים עבור המשיב, שירות המבחן המליץ שלא לאשר את הוריו, לנוכח התרשמותו מקיומו של קושי לקבל את העבירות המיוחסות למשיב, תוך הפגנת גוננות, טשטוש והשלכת אחריות מתוך עמדה קרבינית. ההורים התקשו להתייחס להיבטים אלימים בהתנהלותו של המשיב ובקשריו השוליים ועסקו, בעיקר, ברצונם לסייע לו להשתחרר ממעצרו. אשר לבן דוד המשיב - מר עאמר אלג'רושי, התרשם שירות המבחן כי הוא התקשה לבחון באופן ביקורתי את התנהגותו הבעייתית, לכאורה, של המשיב ונטה להציגו באופן חד מימדי, אשר אינו משקף את התנהלותו ומצבו.

במסגרת התסקיר המשלים שהגיש שירות המבחן ביום 31.10.16, חזר על התרשמותו בדבר המסוכנות הנשקפת מהמשיב, היותו צעיר בלתי מגובש המתקשה לגלות יציבות והיותו נתון להשפעה של סובביו ולסיכון מתוך ריצוי וחרדה. כן צוין הקושי של המשיב בהצבת גבולות פנימיים לעצמו ולסביבתו והיותו בסיכון להתנהגות בעלת מאפיינים תועלתניים ושוליים. שירות המבחן נדרש לבחינת חלופת המעצר בבית דודו, לגביה התרשם כי אף שמצויה בסביבת מגוריו, בה קיימת מעורבות בחברה שולית ומחויבות לבני משפחתו המורחבת מהווה גורם מגביר סיכון למשיב, יש בכוחה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו ברמה ניכרת. שירות המבחן נפגש עם דודיו המשיב - מר עבד אל כרים ג'רושי, מר יוסף ג'רושי, מר מסג'אל ג'רושי ודודתו - הגב' לטיפה ג'רושי, המתגוררים באותו מתחם הכולל חצר משותפת (להלן: "**המתחם**"). שירות המבחן התרשם כי מפקחים מוצעים אלו, מודעים לחומרת המעשים המיוחסים למשיב, לבעייתיות בהתנהגותו ויכולו להוות עבורו גורמים סמכותיים, ממתנים ומציבי גבול, בכל הקשור לשמירה על התנאים המגבילים. שירות המבחן שב והמליץ על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, כגורם מציב גבול נוסף, בבית דודו שבמתחם.

בתסקיר נוסף מיום 6.12.16, התייחס שירות המבחן לשני מפקחים נוספים שהוצעו בעניינו של המשיב - הגב' סועאד אלג'רושי ומר ג'רושי יוסף. שירות המבחן התרשם כי מפקחים מוצעים אלו התייחסו באופן רציני ואחראי

לחלופת המעצר בעניינו של המשיב וגילו ערנות לאחריות שתוטל עליהם למנוע את קשריו של המשיב עם אחרים. שירות המבחן שב וחזר על המלצתו לאשר את שחרורו של המשיב לחלופת המעצר המוצעת, בין היתר, לאור גילו הצעיר, מעצרו הממושך הראשון, קשייו במעצר והערכת שירות המבחן כי יענה לסמכות המפקחים במסגרת הבית ובכלל זה, במסגרת המשך המעצר בפיקוח אלקטרוני אשר יציב גבול נוסף עבורו.

תמצית טענות הצדדים

5. המשיב עותר לשחרורו לחלופת מעצר בבית דודו שברמלה או להעדפת מעצרו בפיקוח אלקטרוני באותו מקום, תוך השתת מערך פיקוח אנושי הדוק. הודגש כי מעובדות כתב האישום, לא ניתן לדעת מי מהשודדים החזיק את האקדח ולפיכך יש לייחס מסוכנות מופחתת למשיב. כן הודגש כי המשיב, שהנו בן 19 שנים בלבד, שוהה בבית מעצר מזה כשבעה חודשים ולמשך המעצר הארוך הייתה השפעה מטלטלת עבורו. הסנגור הוסיף וציין, כי המפקחים המוצעים בעניינו של המשיב הם גורמים ידועים ומכובדים בקהילה הערבית. לדידו של המשיב, מדובר בנסיבות מפחיתות מסוכנות אשר יש להתחשב בהן במסגרת בחינת האפשרות להעדפת שחרורו בתנאים מגבילים, על פני הותרתו במעצר במתקן כליאה.

6. המבקשת, מנגד, טוענת כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו. המבקשת מפנה לתסקירי שירות המבחן, המלמדים על קיומה של רמת סיכון בינונית, הן להישנות מעשים עוברי חוק והן להפרת תנאי הפיקוח ואי עמידה בתנאים מגבילים, ככל שיושתו על המשיב. נתונים אלו מלמדים, לשיטת המבקשת, כי לא ניתן לתת במשיב את האמון המתבקש לצורך העדפת אמצעים שפגיעתם בחרותו פחותה. המבקשת הטעימה כי המסוכנות המיוחסת למשיב, נלמדת הן מעובדות המעשים המיוחסים לו, הכוללים שימוש בנשק חם והפעלת אלימות כלפי המתלוננים שלביתם פרץ עם אחרים והן מתסקיר שירות המבחן. בנוסף, הדגישה המבקשת את החלטת בית משפט זה מיום 23.8.16 (כב' השו' מ' ברק-נבו), אשר קבעה כי התסקיר בעניינו של המשיב בעייתי וכך גם מיקום החלופה והמפקחים המוצעים. המבקשת סבורה כי נתונים אלו לא השתנו ומשכך, אין מקום לחרוג מהחלטה זו. המבקשת הוסיפה וטענה, כי המפקחים אשר נחקרו לפרוטוקול הדיון, לא היו מודעים באופן מלא לכתב אישום נוסף התלווה ועומד כנגד המשיב ולפיכך, הם אינם ראויים לשמש כמפקחים עבורו.

דין והכרעה

7. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובתסקירי שירות המבחן ונתתי דעתי למכלול נסיבות העניין, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להורות על העברת המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני ואנושי ובתנאים מגבילים, לאחר שהתרשמתי כי מסגרת החלופה המוצעת, אפקטיבית דיה כדי להפיג את המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

8. בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, גדר המחלוקת נעוץ באפשרות להורות על תנאים שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה. בחינה זו נעשית, בין היתר, תוך התחשבות בעוצמת עילת המעצר, עוצמת הראיות והמסוכנות הנשקפת מהמשיב. ככלל, מסוכנותו של נאשם נבחנת על פי "המעשה והעושה", קרי, המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, נסיבותיו האישיות, עברו הפלילי, התרשמות שירות המבחן מעניינו והמסוכנות המיוחסת לעבירות מושא הדיון (ר' בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**

(15.4.96); בש"פ 6700/04 מדינת ישראל נ' גרה (19.7.04).

9. מסוכנותו של המשיב נלמדת, בראש ובראשונה, מנסיבות העבירות המיוחסות לו (ר' בש"פ 8087/95 הנ"ל; בש"פ 8105/12 מדינת ישראל נ' אבו סרחאן (18.11.12)). המדובר בפריצה לבית שעה שבני הבית שהו בקומה הראשונה שבו, בשימוש באקדח ובתכנון מוקדם, הנובע מקשירת הקשר המיוחסת למשיב ולאחרים. המשיב והאחרים לא נרתעו, לכאורה, מכך שהמתלוננים שהו בבית בעת שהתפרצו אליו. המשיב והאחרים, או מי מהם, איימו על המתלוננים באקדח, סתמו את פיו של המתלונן והדפו את המתלוננת. רק לאחר שהבינו כי הוזמנה משטרה למקום, מיהרו להימלט. נסיבות לכאוריות אלו, המאופיינות במעשי אלימות ושימוש בנשק חם, מלמדות, לכשעצמן, על מסוכנות משמעותית שראוי לעצור בגינה (ר' הוראת סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"); בש"פ 8105/12 מדינת ישראל נ' אבו סרחאן (18.11.12); בש"פ 5443/03 לובאניני' מדינת ישראל (26.6.03); בש"פ 8534/07 איבגי נ' מדינת ישראל (23.10.07); בש"פ 6511/08 אבובכרה נ' מדינת ישראל (27.8.08)).

המסוכנות המיוחסת למשיב מועצמת לנוכח נסיבות העושה בעניינו. מתסקירי שירות המבחן עולה כי מהמשיב נשקפת רמת מסוכנות בינונית. שירות המבחן התרשם כי המשיב נתון להשפעה של סובביו, בעיקר של דמויות הנתפסות ככוחניות והוא נתון בסיכון לניצול מתוך ריצוי ותחושות חרדה. למשיב קושי בהצבת גבולות פנימיים לעצמו ולסביבתו, הוא נוטה להתמודד עם קשיים בדרך אלימה ובעייתית והוא מצוי בסיכון להתנהגות בעלת מאפיינים תועלתניים ושוליים.

הנה כי כן, מנסיבות העושה וכן מנסיבות המעשה המיוחסות למשיב, נשקפת מסוכנות ברמה בינונית, כאשר מסוכנות זו נוגעת הן להישנות מעשים עוברי חוק וחומרתם והן להפרת התנאים המגבילים אשר יושתו על המשיב.

10. עם זאת, גם במקרים בהם קיימות ראיות לכאורה ונמצאה עילת מעצר מבוססת, מוטלת על בית המשפט החובה לבחון אם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעים שפגיעתם בחירות הנאשם פחותה (ר' סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים). על אמצעים חלופיים אלו להקחות את עילת המעצר ולהציג היתכנות להקטנה משמעותית של התממשות הסיכון הנשקף מהנאשם, באופן המאזן בין אינטרס ההגנה על שלום הציבור ותקינותו של ההליך, לבין שיקולי ההגנה על חירותו האישית של הנאשם. יפים להקשר זה דברי כב' הש' עמית בבש"פ 1911/11 רוה נ' מדינת ישראל (22.3.11), בזו הלשון:

"חלופת המעצר נדרשת להפחית ולהקחות במידה רבה את עילת המעצר (מסוכנות או חשש לשיבוש הליכי משפט) אך אין מדובר בחלופה "הרמטית" כמעצר מאחורי סורג ובריא, "סיכון קיים לעולם, אך השאלה היא מה מידת ההסתברות להתממשות הסיכון".

11. למעלה מכך, על עבירות כגון אלו המיוחסות למשיב, חולשת הוראת סעיף 22(ב) לחוק המעצרים, המורה כי אין להיזקק למעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות מסוג זה, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו ובזו הלשון:

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), מצא בית המשפט כי יש לעצור את הנאשם, לא יוטל מעצר בפיקוח אלקטרוני לגבי מי שנאשם בעבירות המפורטות להלן, אלא אם כן שוכנע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ובכלל זה היותו של הנאשם קטין, ניתן להסתפק

במעצר בפיקוח אלקטרוני:

(1) עבירה מהעבירות המנויות בסעיף 21(א)(1)(ג);"

הוראת סעיף 21(א)(1)(ג), מתייחסת בין היתר ל: " (4) עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק קר או חם".

יוצא כי מעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות כגון דא, מחייב קיומם של טעמים מיוחדים.

12. הדרישה ל"טעמים מיוחדים" בהקשר זה פורשה כנסיבות הנוגעות לביצוע העבירה, או לנסיבות המיוחדות של הנאשם (ר' בש"פ 5399/16 **מדינת ישראל נ' ג'רבי** (8.7.2016)). נסיבות נוספות שהוכרו כטעמים מיוחדים הן גיל צעיר, עבר נקי, תסקיר חיובי, משך המעצר, עוצמת ראיות נמוכה, מצוקה מיוחדת, נסיבות מקלות הקשורות בדרך שבה נעברה העבירה וצרכי שיקום מיוחדים (ר' בש"פ 1997/12 **גמל נ' מדינת ישראל** (14.3.2012); בש"פ 1084/12 **בדרה נ' מדינת ישראל** (9.2.2012); בש"פ 726/16 **אלחייק נ' מדינת ישראל** (23.2.2016); בש"פ 2472/16 **זיתוני נ' מדינת ישראל** (3.4.16)). המלצת שירות המבחן וקיומם של מפקחים ראויים, אינם נחשבים כטעמים מיוחדים (ר' בש"פ 2472/16 הנ"ל). ראוי לציין, כי אין מדובר ברשימה סגורה ויש לבחון כל מקרה ומקרה לנסיבותיו (ר' בש"פ 2472/16 הנ"ל).

13. סבורני כי בחינת מכלול הנסיבות בעניינו של המשיב, מובילה למסקנה שהמקרה הנדון מצדיק את מעצרו בתנאים שפגיעתם בחירותו פחותה. התרשמתי כי מתקיימים בעניינו של המשיב טעמים שיש בהם כדי להטות את הכף כלפי העדפת אמצעים כנזכר חלף מעצר במתקן כליאה, באופן שיש בו כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו באופן יחסי כנדרש. המשיב הוא צעיר שאינו רחוק מגיל הקטנות, הוא נעדר עבר פלילי ותסקיר שירות המבחן בעניינו ממליץ להעדיף את מעצרו בפיקוח אלקטרוני. בנוסף, המשיב עצור לראשונה בבית מעצר למשך זמן ממושך העולה כדי שבעה חודשים ושירות המבחן התרשם, כאמור, כי הוא יענה לסמכות המפקחים וכי מעצרו בפיקוח אלקטרוני יציב גבול נוסף אשר יוכל לסייע בשמירה חיצונית של גבולות המעצר, כמו גם בהשפעה רגשית מקדמת וממתנת על המשיב מצד המפקחים.

14. נוכח המלצת שירות המבחן ולאחר שהמפקחים המוצעים נחקרו לפני לפרוטוקול הדיון, שוכנעתי כי ניתן להשיג את מטרת המעצר תוך הפחתה ניכרת מהמסוכנות הנשקפת מהמשיב, באמצעות תנאים שפגיעתם בחירותו פחותה. מצאתי לנכון להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני להבדיל משחרורו לחלופת מעצר בית מלא, על פי הכלל הידוע, לפיו, ככל שהמסוכנות הנשקפת מהנאשם גבוהה יותר, כפי שנלמד מנסיבות המעשה והעושה, כך יש לבכר חלופת מעצר הדוקה יותר (ר' בש"פ 567/16 **מלול נ' מדינת ישראל** (1.3.16); בש"פ 2528/11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.4.11); בש"פ 6722/15 **ניג'ם נ' מדינת ישראל** (26.10.2015)).

15. אשר למפקחים המוצעים, התרשמתי כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן בעניינם, לפיה יש ביכולתם להציב למשיב גבולות ראויים, לזהות את גורמי הסיכון הקשורים בו, להפחית את מסוכנותו ברמה הנדרשת ולדווח על הפרות, ככל שתתרחשנה. אינני מקבל את טענת המבקשת, לפיה אין לאשר את המפקחים משלא ידעו על כתב האישום הנוסף שהוגש כנגד המשיב. אינני סבור כי יש לזקוף זאת לחובתם ואין באי ידיעתם בהקשר זה, כדי ללמד על מסוגלותם לשמש כמפקחים עבור המשיב (ר' בש"פ 6855/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (27.9.11)).

16. אני סבור כי התרשמותו השלילית של שירות המבחן מהמשיב, בדמות חוסר יציבותו במסגרות, היותו נתון

להשפעת גורמים סמכותיים ודומיננטיים והעדר גיבוש, תואמת את גילו הצעיר הסמוך לגיל הקטנות. ראוי להדגיש את התרשמות שירות המבחן לפיה המשיב נתון להשפעת גורמים מבוגרים וסמכותיים. גם המפקחים המוצעים נתפסים בעיניו ככאלה והם הותירו בי רושם דומה ובעיקר כך בכל הקשור למר עבד אל כרים ג'רושי הזוכה לכבוד לא מבוטל מהקהילה, בכל הקשור לתפקידו כמגשר בסכסוכים מגזריים. מצאתי בכך משום חיזוק נוסף לאיתנות החלופה המוצעת בעניינו של המשיב. אציין כי התרשמתי, כפי התרשמות שירות המבחן, שנכח גילו הצעיר של המשיב, המשך שהייתו במעצר עלול לחשוף אותו לנורמות שליליות וראוי להימנע מכך. במיוחד, לנוכח התרשמות שירות המבחן מאיתנותה של החלופה.

17. אשר למיקום החלופה, אכן, אין המדובר במיקום מיטבי, אך אין המדובר בזירת ביצוע העבירות ולא בכדי, התרשם שירות המבחן כי המפקחים האיתנים המוצעים יוכלו גם למנוע קשר בין המשיב לבין חברה שולית. בנסיבות אלו, דומה כי הבעייתיות העולה ממיקום החלופה, מתאזנת למול איתנותה, בהתחשב בטיב המפקחים הנתפסים על ידי המשיב כדמויות סמכותיות.

לאור המקובץ ובהינתן חוות דעתה החיובית של מנהלת הפיקוח האלקטרוני, אני מורה כי המשיב יעצר בתנאים המצטברים הבאים:

1. מעצר בפיקוח אלקטרוני, בבית דודו - מר אלג'רושי מסג'אל אשר ברח' , כמפורט בחוות דעתה של מנהלת הפיקוח האלקטרוני ועל פי תיאור הכתובת שבה (להלן: "**הבית**").
2. המשיב ימצא בפיקוח 24 שעות ביממה כשבכל עת ישהה עמו בבית אחד מששת המפקחים: מר ג'רושי עבד אל כרים ת.ז. , מר ג'רושי יוסף ת.ז., מר אלג'רושי מסג'אל ת.ז. , הגב' אלג'רושי לטיפה ת.ז. , הגב' אלג'רושי סועאד ת.ז. , ומר ג'רושי יוסף ת.ז. (להלן, ביחד: "**המפקחים**").
3. נאסר על המשיב ליצור קשר ישיר או עקיף עם כל אדם, למעט המפקחים, בני משפחתו הגרעינית של המשיב ובני משפחתו הגרעינית של המפקח מר ג'רושי מסג'אל שבביתו יעצר המשיב. חובה על המפקחים למנוע כניסתם של אחרים למקום מעצרו של המשיב וכן למנוע כל קשר שכזה. המשיב יוכל לפנות לבית המשפט בבקשה לאשר מראש את כניסתו של כל אדם אחר לבית.
4. חובה על המפקחים למנוע את יציאת המשיב מהבית, אלא בכפוף להחלטה מפורשת של בית המשפט.
5. חובה על המפקחים לדווח לתחנת המשטרה באופן מדי על כל הפרה בתנאי השחרור.
6. להבטחת תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, המשיב יחתום ערבות עצמית בסכום של 120,000 ₪.
- כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות צד ג' בסכום של 150,000 ₪.
- יפקד סכום של 90,000 ₪ במזומן, או בערבות בנקאית. מתוך סכום זה, סכום של 40,000 ₪ יופקד כתנאי לשחרור והיתרה תופקד עד ליום 19.12.16.
9. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד המשיב. המשיב יפקיד דרכונו כתנאי למעצר בפיקוח אלקטרוני.

10. לא יעמוד המשיב בתנאי הפקדת הבטחונות, יובא לפני שו' תורן בתוך 24 שעות.

ניתנה היום, 15 בדצמבר 2016, במעמד הצדדים.

ארז יקואל, שופט